

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 189

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

53. évfolyam

2010. július 22.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

IRÁNYELVEK

- ★ A Tanács 2010/45/EU irányelve (2010. július 13.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a számlázás szabályai tekintetében történő módosításáról 1

II Nem jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ A Tanács 647/2010/Euratom rendelete (2010. július 13.) a bulgáriai Kozloduj atomerőmű 1–4-es blokkjának leszerelésével kapcsolatos uniós pénzügyi támogatásról (Kozloduj-program) 9

HATÁROZATOK

2010/405/EU:

- ★ A Tanács határozata (2010. július 12.) a házasság felbontására és a különválásra alkalmazandó jog területén létrehozandó megerősített együttműködésre való felhatalmazásról 12

Ár: 3 EUR

(folytatás a túloldalon)

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

2010/406/EU:

- ★ A Tanács határozata (2010. július 12.) a szudáni népesség leginkább veszélyeztetett része szükségleteinek kezelése céljából a 9. és a korábbi Európai Fejlesztési Alapok (EFA) keretén belüli projektekből visszavont pénzeszközök kiosztásáról 14

2010/407/EU:

- ★ A Tanács határozata (2010. július 13.) a Dániában fennálló túlzott hiányról 15

2010/408/EU:

- ★ A Tanács határozata (2010. július 13.) a Finnországban fennálló túlzott hiányról 17

2010/409/EU:

- ★ A Bizottság határozata (2010. július 19.) a 2004/49/EK irányelv 7. cikkében említett közös biztonsági célokról (az értesítés a C(2010) 4889. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾ 19

Helyesbítések

- ★ Helyesbítés az Ukrajnának nyújtott makroszintű pénzügyi támogatásról szóló, 2010. július 7-i 388/2010/EU európai parlamenti és tanácsi határozathoz (HL L 179., 2010.7.14.) 28

I

(Jogalkotási aktusok)

IRÁNYELVEK

A TANÁCS 2010/45/EU IRÁNYELVE

(2010. július 13.)

a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a számlázás szabályai tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 113. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

(1) A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ meghatározza a hozzáadottérték-adóval (a továbbiakban: héa) kapcsolatos, a számlákra vonatkozó feltételeket és szabályokat a belső piac megfelelő működésének biztosítása érdekében. Az irányelv 237. cikkével összhangban a Bizottság jelentést nyújtott be, amely – a technológiai fejlődés figyelembevételével – bizonyos nehézségeket tár fel az elektronikus számlázással kapcsolatban, és emellett további olyan területeket határoz meg, amelyeken a belső piac működésének javítása céljából célszerű lenne egyszerűsíteni a héa-szabályokat.

(2) Mivel kellően részletes nyilvántartást szükséges vezetni annak érdekében, hogy a tagállamok ellenőrizhessék a termékek egyik tagállamból a másikba való ideiglenes mozgását, egyértelművé kell tenni, hogy a nyilvántartásnak tartalmaznia kell a tagállamok között ideiglenesen mozgó termékek értékbecslésére vonatkozó adatokat. Ezenkívül a termékek értékbecslés céljából történő átszállítása egy másik tagállamba a héa-kötelezettség szempontjából nem tekinthető termékértékesítésnek.

(3) Az összesítő nyilatkozatban közölt információk egysége és az összesítő nyilatkozat révén megvalósuló információcseréje gyorsasága érdekében pontosítani kell a Közösségen belüli termékértékesítésre és a Közösségen belüli termékbeszerzésre vonatkozó adófizetési kötelezettséggel kapcsolatos szabályokat. Ezenkívül indokolt az egyik tagállamból a másikba történő, egy naptári hónapnál hosszabb ideig tartó folyamatos termékértékesítést az egyes naptári hónapok végén teljesítettnek tekinteni.

(4) Azon kis- és középvállalkozások segítése érdekében, amelyek számára nehézséget jelent, hogy a héát azt megelőzően fizessék meg az illetékes hatóságnak, hogy az ügylet ellenértékét a vevőjüktől megkapták volna, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a héa elszámolását pénzforgalmi elszámolás keretében engedélyezzék, amely lehetővé teszi a termék értékesítője vagy a szolgáltatás nyújtója számára, hogy a héát akkor fizesse meg az illetékes hatóságnak, amikor a termék vagy szolgáltatás ellenértékét megkapja, és amely alapján az adólevonási joga a termék vagy a szolgáltatás ellenértékének megfizetésekor keletkezik. Ez lehetővé tenné a tagállamok számára, hogy olyan választható pénzforgalmi elszámolási rendszert vezessenek be, amely nem eredményez kedvezőtlen hatást a héabevételükkel kapcsolatos pénzáramlásra.

(5) A vállalkozások számlázási kötelezettségeivel kapcsolatos jogbiztonsága érdekében egyértelműen meg kell határozni, hogy melyik tagállam számlázási szabályait kell alkalmazni.

(6) A belső piac működésének javítása érdekében egyes határokon átnyúló ügyletekre vonatkozóan harmonizált számlakibocsátási határidőt kell meghatározni.

(7) A jobb adóellenőrzés lehetővé tétele, a határokon átnyúló és a belföldi termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás egységesebb elbírálásának biztosítása, valamint az elektronikus számlázás előmozdítása érdekében a számlán feltüntetendő adatokra vonatkozó bizonyos előírásokat módosítani kell.

⁽¹⁾ HL L 347., 2006.12.11., 1. o.

- (8) Mivel az elektronikus számlázás alkalmazása segíthet a vállalkozásoknak a költségek csökkentésében és a versenyképesebbé válásban, felül kell vizsgálni az elektronikus számlázásra vonatkozó hatályos héa-követelményeket az alkalmazás meglévő terheinek és korlátainak felszámolása érdekében. A papíralapú és az elektronikus számlák esetében azonos elbírálást kell alkalmazni, a papíralapú számlákkal kapcsolatos adminisztratív terheket pedig nem szabad növelni.
- (9) Az azonos elbírálásnak az adóhatóságok hatásköre tekintetében is érvényesülnie kell. Az adóhatóságok ellenőrzési hatáskörének, valamint az adóalanyok jogainak és kötelességeinek egyformán kell érvényesülniük függetlenül attól, hogy az adóalany a papíralapú vagy az elektronikus számlázást választja-e.
- (10) A számláknak a tényleges termékértékesítéseket, illetve szolgáltatásnyújtásokat kell tükrözniük, ezért biztosítani kell a számlák hitelességét, olvashatóságát és tartalmuk sértetlenségét. A számla és az ügylet közötti megbízható ellenőrzési nyomvonal létrehozására üzleti ellenőrzési eljárásokat lehet alkalmazni annak biztosítása érdekében, hogy az (akár papíralapú, akár elektronikus) számlák megfeleljenek ezen követelményeknek.
- (11) Az elektronikus számlák hitelessége és tartalmuk sértetlensége egyes meglévő technológiák – például az elektronikus adatszere (EDI) és a fokozott biztonságú elektronikus aláírás – alkalmazásával is biztosítható. Mivel azonban más technológiák is léteznek, az adóalanyok számára nem írható elő, hogy egy adott elektronikus számlázási technológiát alkalmazzanak.
- (12) Egyértelművé kell tenni, hogy ha az adóalany az általa kibocsátott vagy hozzá beérkező számlákat elektronikus formában őrzi, az adó megfizetése szerinti, valamint az adóalany székhelye szerinti tagállamnak is hozzáférési joga van a számlákhoz ellenőrzés céljából.
- (13) Mivel ezen irányelv céljait, azaz a héa számlázásával kapcsolatos szabályok egyszerűsítését, korszerűsítését és harmonizálását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (14) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás⁽¹⁾ 34. pontjával összhangban a tagállamokat arra ösztönzik, hogy – a maguk számára, illetve az Unió érdekében – készítsenek táblázatokat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az irányelv és az azt átültető intézkedések közötti megfelelést, és hogy e táblázatokat tegyék közzé.

- (15) A 2006/112/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2006/112/EK irányelv módosításai

A 2006/112/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. a 17. cikk (2) bekezdésének f) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„f) az adóalany részére nyújtott szolgáltatás, amely a termékre vonatkozó azon értébecslést vagy a terméken végzett azon munkát foglalja magában, amelyet fizikailag a termék feladásának vagy fuvarozásának érkezési helye szerinti tagállam területén végeztek el, amennyiben a terméket az értébecslést vagy a megmunkálást követően visszaszállítják ezen adóalany számára abba a tagállamba, ahonnan a terméket eredetileg feladták vagy elfuvarozták;”;

2. a 64. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az egy naptári hónapot meghaladó időszakon át történő, olyan folyamatos termékértékesítést, amely során a feladás vagy a fuvarozás kiindulási helyétől eltérő tagállamba feladott vagy fuvarozott termékeket a 138. cikkben meghatározott feltételek szerint héa-mentesen értékesítik, vagy amely során a termékeket az adóalany saját vállalkozása céljaira a 138. cikkben meghatározott feltételek szerint héa-mentesen egy másik tagállamba fuvarozza, úgy kell tekinteni, mint amely minden naptári hónap végén teljesül mindaddig, amíg az értékesítés véget nem ér.

Az olyan szolgáltatásnyújtást, amely után a 196. cikk alapján a szolgáltatás igénybevevőjének kell a héát megfizetnie, amely egy évet meghaladóan folyamatosan tart és amely ezen időszak alatt sem elszámolás, sem kifizetés tárgyát nem képezi, úgy kell tekinteni, mint amely minden naptári év végén teljesül mindaddig, amíg a szolgáltatásnyújtás véget nem ér.

A tagállamok bizonyos – az első és a második albekezdésben említetteken kívüli – esetekben elrendelhetik, hogy az egy meghatározott időszakon keresztül történő folyamatos termékértékesítéseket és szolgáltatásnyújtásokat úgy kell tekinteni, mint amelyek legalább egyéves időszakonként teljesülnek.”;

⁽¹⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

3. a 66. cikk első bekezdésének c) pontja és a második bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„c) meghatározott időszakon belül – legkésőbb a tagállamok által a 222. cikk második bekezdése alapján a számlakibocsátásra meghatározott határidő lejártakor, vagy ha a tagállam ilyen határidőt nem határozott meg, akkor az adóztatandó tényállás bekövetkeztétől számított meghatározott időszakon belül –, abban az esetben, ha a számla kiállítása nem, vagy csak késedelmesen valósul meg.

Az első bekezdésben előírt eltérés azonban nem alkalmazható azokra a szolgáltatásnyújtásokra, amelyek esetében a héát a 196. cikk alapján a szolgáltatás igénybevevője fizeti, továbbá a 67. cikkben említett termékértékesítésekre vagy -terméktovábbításokra.”;

4. a 67. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„67. cikk

Amennyiben a 138. cikkben meghatározott feltételek szerint a feladás vagy a fuvarozás kiindulási helyétől eltérő tagállamba feladott vagy elfuvarozott termékeket héamentesen értékesítik, vagy a termékeket az adóalany saját vállalkozása céljaira héamentesen egy másik tagállamba továbbítja, az adófizetési kötelezettség a számla kibocsátásakor, vagy a 222. cikk első bekezdésében említett határidő lejártakor keletkezik, amennyiben addig az időpontig nem bocsátottak ki számlát.

Az első bekezdésben említett termékértékesítések és terméktovábbítások tekintetében a 64. cikk (1) bekezdését, a 64. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdését és a 65. cikket nem kell alkalmazni.”;

5. a 69. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„69. cikk

A Közösségen belüli termékbeszerzés tekintetében a héafizetési kötelezettség a számla kibocsátásakor, vagy – amennyiben addig az időpontig nem bocsátottak ki számlát – a 222. cikk első bekezdésében említett határidő lejártakor keletkezik.”;

6. a 91. cikk (2) bekezdésének második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A fentiek helyett a tagállamok elfogadják az Európai Központi Bank által az adófizetési kötelezettség keletkezésének időpontjában közzétett legutolsó átváltási árfolyam alkalmazását. Az eurótól eltérő fizetőeszközök közötti átváltást az egyes fizetőeszközök euróhoz viszonyított árfolyamának alkalmazásával kell végezni. A tagállamok előírhatják, hogy az adóalany értesítse őket e lehetőség igénybevételéről.

Néhány, az első albekezdésben foglalt ügylet esetében vagy az adóalanyok egyes csoportjainál azonban a tagállamok alkalmazhatják azt az átváltási árfolyamot, amelyet a közösségi rendelkezésekkel összhangban a vámérték meghatározására alkalmaznak.”;

7. az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„167a. cikk

Egy választható rendszer keretében a tagállamok előírhatják, hogy azon adóalany adólevonási jogának érvényesítését, akinek kizárólag a 66. cikk b) pontjával összhangban keletkezik héafizetési kötelezettsége, addig az időpontig kell halasztani, ameddig a számára értékesített termék vagy nyújtott szolgáltatás utáni héát a részére terméket értékesítő vagy a szolgáltatást nyújtó számára ki nem fizette.

Az első bekezdésben említett választható rendszert alkalmazó tagállamoknak értékhátart kell megállapítaniuk azon adóalanyok számára, akik ezt a rendszert alkalmazzák a területükön. Az értékhátár az adóalanyok a 288. cikknek megfelelően kiszámított éves árbevételén alapul. Az értékhátár nem haladhatja meg az 500 000 EUR-t vagy az ennek megfelelő, nemzeti fizetőeszközben kifejezett összeget. A tagállamok a héa-bizottsággal folytatott konzultációt követően, a szóban forgó értékhátárt 2 000 000 EUR-ra vagy az ennek megfelelő, nemzeti fizetőeszközben kifejezett összegre növelhetik. Nincs szükség azonban a héa-bizottsággal folytatott konzultációra azon tagállamok esetében, amelyek 2012. december 31-én 500 000 EUR-nál vagy az ennek megfelelő, nemzeti fizetőeszközben kifejezett összegnél magasabb értékhátárt alkalmaztak.

A tagállamok tájékoztatják a héa-bizottságot az első albekezdés értelmében elfogadott nemzeti szintű jogi intézkedésekről.”;

8. a 178. cikk a következőképpen módosul:

a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a 168. cikk a) pontjában említett, termékértékesítéshez vagy szolgáltatásnyújtáshoz kapcsolódó adólevonáshoz a XI. cím 3. fejezete 3–6. szakaszának megfelelően kiállított számlával kell rendelkeznie”;

b) a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) a 168. cikk c) pontjában említett, a Közösségen belüli termékbeszerzéshez kapcsolódó adólevonáshoz minden olyan adatot szerepeltetnie kell a 250. cikkben előírt héa-bevallásban, amely a Közösségen belüli beszerzéseket terhelő héa összegének megállapításához szükséges, és rendelkeznie kell a XI. cím 3. fejezete 3–5. szakaszának megfelelően kiállított számlával.”;

9. a 181. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„181. cikk

A tagállamok abban az esetben is engedélyezhetik az adóalanyok a 168. cikk c) pontjában említett, Közösségen belüli termékbeszerzéshez kapcsolódó adólevonást, ha az nem rendelkezik a XI. cím 3. fejezete 3–5. szakaszának megfelelően kiállított számlával.”;

10. a 197. cikk (1) bekezdésének c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) az értékesített termék beszerzőjének tagállamától eltérő tagállamban letelepedett adóalany által kibocsátott számla megfelel a 3. fejezet 3–5. szakaszában foglaltaknak.”;

11. a 217. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„217. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában »elektronikus számla«: az ezen irányelvben előírt adatokat tartalmazó számla, amelyet elektronikus formában bocsátottak ki és fogadtak be.”;

12. a XI. cím 3. fejezetének 3. szakasza a következő cikkel egészül ki:

„219a. cikk

A 244–248. cikk sérelme nélkül az alábbi rendelkezéseket kell alkalmazni:

(1) A számlázásra annak a tagállamnak a szabályait kell alkalmazni, amely az V. címben foglalt rendelkezések szerint a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének tekintendő.

(2) Az (1) ponttól eltérően a számlázásra azon tagállam szabályai vonatkoznak, amelyben a termék értékesítője vagy a szolgáltatás nyújtója gazdasági tevékenységének székhelye van, vagy amelyben olyan állandó telephellyel rendelkezik, ahonnan a termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végzi, illetve ilyen székhely vagy állandó telephely hiányában azon tagállam szabályait kell alkalmazni, amelyben a teljesítésre kötelezett az adóalany állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye található, amennyiben:

a) a termék értékesítője vagy a szolgáltatás nyújtója nem abban a tagállamban telepedett le, amely az V. címben foglalt rendelkezések szerint a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének tekintendő, és a hía megfizetésére kötelezett személy a termék beszerzője vagy a szolgáltatás igénybevevője.

Amennyiben azonban a termék beszerzője, illetve a szolgáltatás igénybevevője állítja ki a számlát (önszámlázás), a számlázásra az (1) pont vonatkozik;

b) az V. címben foglalt rendelkezések szerint nem a Közösség tekintendő a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének.”;

13. a 220. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„220. cikk

(1) Minden adóalany köteles biztosítani, hogy az alábbi esetekben saját maga, vagy az, akinek részére a terméket

értékesíti, illetve a szolgáltatást nyújtja, vagy egy, az adóalany nevében és megbízásából eljáró harmadik fél számlát bocsásson ki:

1. másik adóalany vagy nem adóalany jogi személy részére teljesített termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás;

2. a 33. cikkben említett termékértékesítés;

3. a 138. cikkben megállapított feltételekkel végzett termékértékesítés;

4. az 1. és a 2. pontban említett termékértékesítések valamelyikének teljesítését megelőzően a részére átadott (átutalt) előleg;

5. másik adóalany vagy nem adóalany jogi személy által a szolgáltatás teljesítését megelőzően a részére átadott (átutalt) előleg esetén.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően és a 221. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül a 135. cikk (1) bekezdésének a)–g) pontja alapján adómentes szolgáltatásnyújtás esetében nem kötelező számlát kiállítani.”;

14. az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„220a. cikk

(1) A tagállamok engedélyezik, hogy az adóalanyok az alábbi esetek bármelyikében egyszerűsített számlát állítsanak ki:

a) ha a számla összege legfeljebb 100 EUR, vagy az ennek megfelelő, nemzeti fizetőeszközben kifejezett összeg;

b) ha a kibocsátott számla a 219. cikk értelmében számlának tekintett dokumentum vagy üzenet.

(2) A tagállamok nem engedélyezik az adóalanyok számára egyszerűsített számla alkalmazását, ha a számlát a 220. cikk (1) bekezdése 2. vagy 3. pontja alapján kell kibocsátani, vagy ha az adóztatandó termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást olyan adóalany végzi, aki nem abban a tagállamban letelepedett, amelyben a hía meg kell fizetni, vagy az abban a tagállamban meglévő letelepedettsége a 192a. cikk értelmében nem vesz részt a termékértékesítésben vagy szolgáltatásnyújtásban, és a hía fizetésre a termék beszerzője, illetve a szolgáltatás igénybevevője kötelezett.”;

15. a 221., a 222., a 223., a 224. és a 225. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„221. cikk

(1) A tagállamok a 226. cikk vagy a 226b. cikk alapján megkívánt adatokat tartalmazó számla kiállítására kötelezhetik az adóalanyokat a 220. cikk (1) bekezdésében említettektől eltérő termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás tekintetében.

(2) A tagállamok a 226. vagy a 226b. cikkben megkívánt adatokat tartalmazó számla kiállítására kötelezhetik a területükön letelepedett adóalanyokat vagy azokat az adóalanyokat, amelyeknek az adott tagállam területén található az az állandó telephelye, ahonnan a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás történik, a 135. cikk (1) bekezdésének a)–g) pontja értelmében adómentes olyan szolgáltatásnyújtás tekintetében, amelyet az említett adóalanyok a területükön vagy a Közösség területén kívül teljesítenek.

(3) A tagállamok felmenthetik az adóalanyokat a 220. cikk (1) bekezdésében vagy a 220a. cikkben megállapított számlaadási kötelezettség alól a területükön teljesített olyan termékértékesítésekre vagy szolgáltatásnyújtásokra vonatkozóan, amelyek a 110. és a 111. cikk, a 125. cikk (1) bekezdése, a 127. cikk, a 128. cikk (1) bekezdése, a 132. cikk, a 135. cikk (1) bekezdésének h)–l) pontja, a 136., a 371., a 375., a 376. és a 377. cikk, a 378. cikk (2) bekezdése, a 379. cikk (2) bekezdése és a 380–390b. cikk értelmében – az előző fázisban megfizetett hía levonásának jogával vagy anélkül – adómentesek.

222. cikk

A 138. cikkben meghatározott feltételeknek megfelelően teljesített termékértékesítés vagy az olyan szolgáltatásnyújtás esetén, amelynél a héát a 196. cikk alapján a szolgáltatás igénybevevőjének kell megfizetnie, a számlát legkésőbb az adóztatandó tényállás bekövetkeztének hónapját követő hónap tizenötödik napján kell kibocsátani.

Egyéb termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások esetében a tagállamok számlakibocsátási határidőket írhatnak elő az adóalanyok számára.

223. cikk

A tagállamok engedélyezik az adóalanyoknak több különböző termékértékesítésről vagy szolgáltatásnyújtásról szóló összesítő számlák kibocsátását, feltéve, hogy az összesítő számlán feltüntetett termékértékesítésekre vagy szolgáltatásnyújtásokra vonatkozóan ugyanabban a naptári hónapban keletkezik a háfizetési kötelezettség.

A 222. cikk sérelme nélkül a tagállamok engedélyezhetik, hogy az összesítő számlán olyan termékértékesítések, illetve szolgáltatásnyújtások szerepeljenek, amelyekre vonatkozóan egy naptári hónapot meghaladó időszakban keletkezik a háfizetési kötelezettség.

224. cikk

Az adóalany által teljesített termékértékesítésekre vagy szolgáltatásnyújtásokra vonatkozó számlát kiállíthatja a terméket beszerző vagy szolgáltatást igénybevevő is, feltéve, hogy a felek előzetes megállapodást kötöttek, valamint létezik minden ilyen számlának a termékértékesítést végző vagy szolgáltatást nyújtó adóalany általi elfogadására vonatkozó eljárás. A tagállamok megkövetelhetik azt, hogy e számlákat az adóalany nevében és megbízásából bocsássák ki.

225. cikk

A tagállamok az adóalanyok számára egyedi feltételeket állapíthatnak meg azon esetekben, amikor a számlát kiállító harmadik fél, illetve a terméket beszerző vagy a szolgáltatást igénybevevő olyan országban telepedett le, amellyel nincs érvényben a 2010/24/EU irányelvben (*) és az 1798/2003/EK rendeletben (**) foglaltakhoz hasonló hatályú kölcsönös segítségnyújtásra vonatkozó jogi eszköz.

(*) A Tanács 2010. március 16-i 2010/24/EU irányelve az adókból, vámokból, illetékekből és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról (HL L 84., 2010.3.31., 1. o.).

(**) A Tanács 2003. október 7-i 1798/2003/EK rendelete a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről (HL L 264., 2003.10.15., 1. o.);

16. a 226. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk a következő ponttal egészül ki:

„7a. ha az adófizetési kötelezettség a 66. cikk b) pontjának megfelelően az ellenérték kézhezvételének időpontjában keletkezik, és az adólevonás joga abban az időpontban keletkezik, amikor a levonható adó megfizetési kötelezettsége keletkezik, a »pénzforgalmi elszámolás« kifejezés;”;

b) a cikk a következő ponttal egészül ki:

„10a. ha a terméket beszerző vagy a szolgáltatást igénybevevő állítja ki a számlát a termék értékesítője vagy a szolgáltatás nyújtója helyett, az »önszámlázás« kifejezés;”;

c) a 11. pont helyébe a következő szöveg lép:

„11. adómentesség esetén az ezen irányelv alkalmazandó rendelkezésére vagy a megfelelő nemzeti rendelkezésre történő hivatkozás, illetve bármilyen más utalás arra, hogy a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás adómentes;”;

d) a cikk a következő ponttal egészül ki:

„11a. ha az adófizetési kötelezettség a terméket beszerzőt vagy a szolgáltatást igénybevevőt terheli, a »fordított adózás« kifejezés;”;

e) a 13. és 14. pont helyébe a következő szöveg lép:

„13. az utazási irodákra vonatkozó különös szabályozás alkalmazása esetén a »Különbözet szerinti szabályozás – utazási irodák« kifejezés;”;

„14. használt cikkekre, műalkotásokra, gyűjteménydarabokra és régiségekre vonatkozó valamely különös szabályozás alkalmazása esetén a »Különbözet szerinti szabályozás – használt cikkekre«, »Különbözet szerinti szabályozás – műalkotások«, illetve »Különbözet szerinti szabályozás – gyűjteménydarabok és régiségek« kifejezések közül a megfelelő;”;

17. az irányelv a következő cikkekkel egészül ki:

„226a. cikk

Ha a számlát olyan adóalany bocsátja ki, aki nem letelepedett abban a tagállamban, ahol az adófizetési kötelezettséget teljesíteni kell vagy az abban a tagállamban meglévő letelepedettsége a 192a. cikk értelmében nem vesz részt a termékértékesítésben vagy szolgáltatásnyújtásban, és a termékértékesítést olyan beszerző, illetve a szolgáltatásnyújtást olyan igénybevevő részére teljesíti, aki héa fizetésre kötelezett, az adóalany elhagyhatja a 226. cikk 8., 9. és 10. pontjában említett adatokat, és helyette az érintett termék vagy szolgáltatás adóalapját tüntetheti fel, megadva az értékesített termék mennyiségét és jellegét, vagy a nyújtott szolgáltatás körét, valamint jellegét.

226b. cikk

A 220a. cikk, valamint a 221. cikk (1) és (2) bekezdése szerint kibocsátott egyszerűsített számlák tekintetében a tagállamok legalább az alábbi adatok feltüntetését követelik meg:

- a) a számla kibocsátásának dátuma;
- b) a termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végző adóalany azonosítása;
- c) az értékesített termékek vagy a nyújtott szolgáltatások azonosítása;
- d) a fizetendő héa összege vagy az annak kiszámításához szükséges adatok;
- e) ha a kibocsátott számla a 219. cikk értelmében számlának tekintendő dokumentum vagy üzenet, konkrét és egyértelmű hivatkozás erre az eredeti számlára, és a módosításra kerülő adatok.

A számlákon a 226., a 227. és a 230. cikkben említettektől eltérő adat feltüntetése nem követelhető meg.”;

18. a 228. cikket el kell hagyni;

19. a 230. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„230. cikk

A számlán szereplő összegeket bármilyen fizetőeszközben ki lehet fejezni, feltéve, hogy a számlán a fizetendő vagy helyesbítendő héa összege – a 91. cikkben meghatározott átváltási mechanizmus alkalmazásával – a tagállam nemzeti fizetőeszközében szerepel.”;

20. a 231. cikket el kell hagyni;

21. a XI. cím 3. fejezete 5. szakaszának címe helyébe a következő szöveg lép:

„**Papíralapú számlák és elektronikus számlák**”;

22. a 232. és a 233. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„232. cikk

Elektronikus számla alkalmazásához a számlabefogadó beleegyezése szükséges.

233. cikk

(1) A számla kibocsátásának időpontjától a számla megőrzési idejének végéig biztosítani kell a számla eredeténél hitelességét, tartalmának sértetlenségét és olvashatóságát, akár papíralapú, akár elektronikus formában bocsátották ki.

Az egyes adóalanyok határozzák meg, hogy milyen módon biztosítják a számla eredetének hitelességét, tartalmának sértetlenségét és olvashatóságát. Ez bármely olyan üzleti ellenőrzési eljárással elérhető, amely a számla és a termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás között megbízható ellenőrzési nyomvonalat létesít.

Az »eredet hitelessége« a termékértékesítő vagy szolgáltatásnyújtó, illetve a számlakibocsátó azonosságának biztosítását jelenti.

A »tartalom sértetlensége« azt jelenti, hogy az ezen irányelv által előírt tartalmat nem változtatták meg.

(2) Elektronikus számla eredetének hitelessége és tartalmának sértetlensége az (1) bekezdésben leírt üzleti ellenőrzési eljárásokon kívül bizonyos technológiákkal is biztosítható, például az alábbiakkal:

- a) az elektronikus aláírásra vonatkozó közösségi keretfeltételekről szóló, 1999. december 13-i 1999/93/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének 2. pontja szerinti fokozott biztonságú elektronikus aláírással, amely az 1999/93/EK irányelv 2. cikkének 10. pontja szerinti minősített tanúsítványon alapul, és amelyet az 1999/93/EK irányelv 2. cikkének 6. pontja szerinti biztonságos aláírás-létrehozó eszközzel hoztak létre (*);
- b) az elektronikus adatcsere jogi vonatkozásairól szóló, 1994. október 19-i 94/820/EK bizottsági ajánlás (**) 1. mellékletének 2. cikkében meghatározott elektronikus adatcsere (EDI) révén, ha a cserére vonatkozó megállapodás előírja az eredet hitelességét és az adatok sértetlenségét biztosító eljárások alkalmazását.

(*) HL L 13., 2000.1.19., 12. o.

(**) HL L 338., 1994.12.28., 98. o.”;

23. a 234. cikket el kell hagyni;

24. a 235., a 236. és a 237. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„235. cikk

A tagállamok egyedi feltételeket állapíthatnak meg a területükön végzett termékértékesítésről vagy szolgáltatásnyújtásról kiállított elektronikus számlákra vonatkozóan, amelyet olyan országból teljesítenek, amellyel nincs érvényben a 2010/24/EU irányelvben és az 1798/2003/EK rendeletben foglalthoz hasonló hatályú kölcsönös segítségnyújtásra vonatkozó jogi eszköz.

236. cikk

Amennyiben ugyanannak a számlabefogadónak több elektronikus számlát tartalmazó számlaköteget küldenek, illetve ilyet bocsátanak rendelkezésére, akkor a különböző számlák azonos adatait elegendő csak egyszer feltüntetni, feltéve, hogy minden számla esetében a teljes információ hozzáférhető.

237. cikk

A Bizottság legkésőbb 2016. december 31-ig független gazdasági tanulmányon alapuló, átfogó értékelő jelentést nyújt be a Bizottságnak és az Európai Parlamentnek a 2013. január 1-jétől alkalmazandó számlázási szabályok hatásáról és különösen arról, hogy azok milyen mértékben eredményezték a vállalkozásokra nehezedő adminisztratív terhek csökkenését, és szükség szerint megfelelő javaslatot tesz az érintett szabályok módosítására.”;

25. a 238. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A héa-bizottsággal folytatott konzultációt követően és az általuk megállapított feltételeknek megfelelően a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a termékértékesítések és szolgáltatásnyújtásokra vonatkozó számlákon a következő esetekben csak a 226b. cikk szerinti információkat kell feltüntetni:

- a) ha a számla összege több mint 100 EUR, de nem haladja meg a 400 EUR-t, illetve ennek nemzeti fizetőszközben kifejezett értékét;
- b) ha az érintett üzleti ágazat kereskedelmi vagy ügyviteli gyakorlata, illetve a számla kiállításának technikai feltételei különösen megnehezítik a 226. és a 230. cikkeken említett valamennyi követelmény teljesítését.”;

b) a (2) bekezdést el kell hagyni;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az (1) bekezdésben előírt egyszerűsítéseket nem lehet alkalmazni, ha a számlát a 220. cikk (1) bekezdése 2. vagy 3. pontjának megfelelően kell kibocsátani, vagy ha az adóztatandó termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást olyan adóalany végzi, aki nem telepedett le abban a tagállamban, amelyben a héát meg kell fizetni vagy az abban a tagállamban meglévő letelepedettsége a

192a. cikk értelmében nem vesz részt a termékértékesítésben vagy szolgáltatásnyújtásban, és hea fizetésre a termék beszerzője, illetve a szolgáltatás igénybevevője kötelezett.”;

26. A 243. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„243. cikk

(1) Minden adóalany nyilvántartást vezet a feladási tagállamtól eltérő, de a Közösségen belüli területre általa vagy a nevében feladott vagy elfuvarozott olyan termékekről, amelyek a 17. cikk (2) bekezdésének f), g) és h) pontjában meghatározott, a termékekre vonatkozó értékbecslésből, azok megmunkálásából vagy azok ideiglenes felhasználásából álló ügyletekhez szükségesek.

(2) Minden adóalany megfelelően részletes nyilvántartást vezet annak érdekében, hogy a más tagállamban hea-azonosítószámmal rendelkező adóalany által vagy nevében az említett másik tagállamból számára feladott olyan termékeket azonosítani lehessen, amelyeken a termékek értékbecsléséből vagy megmunkálásából álló szolgáltatást végeznek.”;

27. a 246. cikket el kell hagyni;

28. a 247. cikk (2) és (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A 233. cikkben meghatározott követelmények teljesítése érdekében az (1) bekezdésben említett tagállam előírhatja, hogy a számlákat abban az eredeti – papíralapú vagy elektronikus – formájukban őrizték meg, amelyben küldték vagy rendelkezésre bocsátották azokat. A tagállam szintén előírhatja, hogy a számlák elektronikus tárolása esetén a 233. cikkben meghatározottak szerint elektronikus úton kell megőrizni a számla eredetének hitelességét és tartalmának sértetlenségét biztosító adatokat is.

(3) Az (1) bekezdésben említett tagállam megállapíthat olyan különös feltételeket, amelyek megtiltják vagy korlátozzák a számlák olyan országban történő megőrzését, amellyel nincs érvényben a 2010/24/EU irányelvben és az 1798/2003/EK rendeletben foglalthoz hasonló hatályú kölcsönös segítségnyújtásra vonatkozó jogi eszköz vagy a 249. cikkben említett, elektronikus hozzáférési, letöltési és felhasználási jogot biztosító jogi eszköz.”;

29. a XI. cím 4. fejezetének 3. szakasza a következő cikkel egészül ki:

„248a. cikk

A tagállamok ellenőrzés céljából előírhatják, hogy a területükön teljesített termékértékesítésről vagy szolgáltatásnyújtásról kiállított számlákat, valamint a területükön letelepedett adóalanyok által befogadott számlákat bizonyos adóalanyok tekintetében vagy bizonyos esetekben fordítsák le a tagállam hivatalos nyelvére/nyelveire. A tagállamok mindazonáltal nem írhatják elő általános követelményként a számlák lefordítását.”;

30. a 249. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„249. cikk

Ellenőrzési célból, amennyiben az adóalany az általa kiállított vagy befogadott számlákat az adatokhoz online hozzáférést biztosítva, elektronikusan őrzi meg, úgy a letelepedése szerinti tagállam illetékes hatóságainak, vagy amennyiben a héát egy másik tagállamban kell megfizetni, az említett másik tagállam illetékes hatóságainak joguk van az említett számlákhoz elektronikusan hozzáférni, azokat letölteni és felhasználni.”;

31. a 272. cikk (1) bekezdésének második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok az első albekezdés b) pontjában említett adóalanyokat nem menthetik fel a 3. fejezet 3–6. szakaszában és a 4. fejezet 3. szakaszában említett számlázási kötelezettségek alól.”.

2. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok legkésőbb 2012. december 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. Ezen rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

A tagállamok ezeket a rendelkezéseket 2013. január 1-jétől alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivataltos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2010. július 13-án.

a Tanács részéről

az elnök

D. REYNERS

II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A TANÁCS 647/2010/EURATOM RENDELETE

(2010. július 13.)

a bulgáriai Kozloduj atomerőmű 1–4-es blokkjának leszerelésével kapcsolatos uniós pénzügyi támogatásról (Kozloduj-program)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 203. cikkére,

tekintettel Bulgária további támogatásra vonatkozó kérelmére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) 2005-ben a csatlakozási tárgyalások során Bulgária beleegyezett abba, hogy 2002. december 31-ig, illetve 2006. december 31-ig leállítja a kozloduji atomerőmű 1. és 2., illetve 3. és 4. blokkját, valamint ezt követően leszereli a blokkokat. Az Európai Unió kifejezte arra vonatkozó szándékát, hogy 2009-ig további pénzügyi támogatást folyósít a Phare program alapján nyújtott előcsatlakozási támogatás folytatásaként, támogatva Bulgáriának az atomerőmű leszerelésére irányuló erőfeszítéseit.
- (2) Bulgáriának a kozloduji atomerőmű 3. és 4. blokkjának leállítása vonatkozásában tett kötelezettségvállalására való tekintettel a Bolgár Köztársaság és Románia csatlakozásának feltételeiről szóló okmány (a továbbiakban: a 2005-ös csatlakozási okmány) 30. cikke támogatási programot hozott létre (a továbbiakban: a Kozloduj-program), amely 210 millió EUR költségvetéssel rendelkezik a 2007–2009-es időszakban. Ez a program magában foglalta a kozloduji atomerőmű leállításából adódó kapacitáskiesésre nyújtott támogatást is.
- (3) Évek óta léteznek az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank (EBRD) által kezelt nemzetközi leszereléstámogatási alapok. Az Unió adja a legnagyobb hozzájárulást az alapokhoz.

- (4) Az Unió elismeri a Bulgária által tett erőfeszítéseket és megállapítja, hogy az ország megfelelő haladást ért el a 2009-ig rendelkezésre álló uniós alapok felhasználása terén a Kozloduj-program leszerelést előkészítő szakaszában, valamint elismeri, hogy 2009-et követően további pénzügyi támogatásra van szükség a 2005. évi csatlakozási szerződéssel összhangban a tényleges leszerelési műveletek folytatása érdekében, miközben a legmagasabb szintű biztonsági előírásokat kell alkalmazni.
- (5) Fontos továbbá, hogy a kozloduji atomerőmű saját erőforrásait használják fel, mivel így rendelkezésre fog állni a szükséges szakértelem, gyarapodni fog a know-how és a készségek száma, ugyanakkor enyhébbek lesznek az előrehozott leállítás társadalmi és gazdasági következményei amiatt, hogy a bezárt atomerőmű személyzetét megszakítás nélkül foglalkoztatják. A szükséges biztonsági, egészségügyi és környezetvédelmi előírások betartásához ezért fontos a folytatódó pénzügyi támogatás.
- (6) Az Unió elismeri továbbá, hogy a pénzügyi támogatásra az energiaágazat enyhítő intézkedéseinek továbbvitele érdekében is szükség van, tekintve az atomerőmű blokkjainak leállítása miatti kapacitáskiesés mértékét, valamint a régió ellátásbiztonságára gyakorolt hatást.
- (7) Az Unió elismeri, hogy mérsékelni kell azoknak a megnövekedett környezeti károknak és kibocsátásoknak a hatását, amelyek annak következményei, hogy helyettesítő kapacitásként főként ligniterőműveket vesznek fokozottabban igénybe.
- (8) Következésképpen az Unió általános költségvetéséből 300 millió EUR-t kell rendelkezésre bocsátani a kozloduji atomerőmű leszerelésének finanszírozásához a 2010–2013-as időszakban.
- (9) Az Unió általános költségvetésének leszerelésre elkülönített előirányzatai nem vezethetnek a verseny torzulásához a villamosenergia-szolgáltató vállalkozások vonatkozásában az Unió energiapiacán. Ezen előirányzatokat többek között – az uniós vívmányokkal és a közös európai energiapiac működésére vonatkozó szabályokkal összhangban – energiahatékonysági és takarékosági intézkedések finanszírozására is kell fordítani.

⁽¹⁾ 2010. május 20-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

- (10) A pénzügyi támogatást továbbra is az EBRD által kezelt Kozloduj Nemzetközi Leszerelési Támogatási Alaphoz való uniós hozzájárulás formájában kell rendelkezésre bocsátani.
- (11) Az EBRD feladatai közé tartozik azon atomerőmű-blokkok leszerelésére irányuló programoknak juttatott közpénzek kezelése, amelyeknek leállításáról a csatlakozási tárgyalások során megállapodtak. Az EBRD felügyeli e programok pénzügyi irányítását a közpénzek felhasználásának optimalizálása érdekében. Az EBRD ezenfelül ellátja mindazokat a költségvetési feladatokat, amelyeket a Bizottság az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet⁽¹⁾ (költségvetési rendelet) rendelkezéseivel összhangban ráruház.
- (12) A lehető legnagyobb hatékonyság elérése és az esetleges környezeti következmények minimálisra csökkentése érdekében az elérhető legjobb műszaki szakértői háttérrel kell igénybe venni a kozloduji atomerőmű 1–4-es blokkjának leszereléséhez, kellő figyelmet fordítva a leállítandó blokkok természetére és technológiai jellemzőire.
- (13) A kozloduji atomerőmű leszerelését a környezetvédelem terén hatályos jogszabályokkal és különösen az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 1985. június 27-i 85/337/EGK tanácsi irányelvvel⁽²⁾ összhangban kell megvalósítani.
- (14) A rendelkezésre bocsátott pénzeszközök tekintetében a gazdaságosság, a hatékonyság és az eredményesség elvét a korábban finanszírozott programok értékelésén és teljesítmény-ellenőrzésén keresztül kell biztosítani.
- (15) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés által meghatározott költségvetési hatóság hatáskörének sérelme nélkül e rendeletnek tartalmaznia kell az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás⁽³⁾ 38. pontja szerinti pénzügyi referenciaösszeget a Kozloduj-program teljes időtartamára.
- (16) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedések elfogadásában a Bizottságot az 549/2007/Euratom tanácsi rendelet⁽⁴⁾ alapján létrehozott bizottság segíti,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

E rendelet létrehozza a bulgáriai kozloduji atomerőmű 1–4. blokkja leszerelésének további folyamatához és az előrehozott leállítás bulgáriai, a környezetvédelmet, a gazdaságot és a régió ellátásbiztonságát érintő következményeinek kezelésére irányuló uniós pénzügyi hozzájárulás végrehajtásának részletes szabályait rögzítő programot (a továbbiakban: Kozloduj-program).

2. cikk

A Kozloduj-programnak nyújtott uniós hozzájárulás a következők pénzügyi támogatására terjed ki:

- a kozloduji atomerőmű leszereléséhez kapcsolódó intézkedések,
- az uniós vívmányokkal összhangban álló környezeti rehabilitációt célzó intézkedések és az atomerőmű négy reaktora által biztosított termelési kapacitás helyettesítéséhez szükséges hagyományos villamosenergia-termelési kapacitások modernizációját célzó intézkedések, valamint
- egyéb, az erőmű leállításáról és leszereléséről szóló határozat következményeként meghozandó intézkedések, amelyek hozzájárulnak a szükséges szerkezetátalakításhoz, környezeti rehabilitációhoz és az energiatermelési, -szállítási és -elosztási ágazatok modernizációjához, valamint az energiaellátás biztonságának megerősítéséhez és az energiahatékonyság javításához Bulgáriában.

3. cikk

(1) A Kozloduj-program végrehajtásához szükséges pénzügyi referenciaösszeg a 2010. január 1-jétől 2013. december 31-ig tartó időszakra 300 millió EUR.

(2) Az éves előirányzatokat a költségvetési hatóság a pénzügyi keret határain belül engedélyezi.

(3) A 2010. január 1. és 2013. december 31. közötti időszak folyamán lehetőség van a Kozloduj-programnak nyújtott támogatási előirányzatok összegének korrekciójára, figyelemmel a program végrehajtásában tapasztalt előrehaladásra, és annak biztosítása érdekében, hogy a források programozása és elosztása a tényleges fizetési szükségleteken és felvevőképességen alapuljon.

4. cikk

Mint ahogy a 2005-ös csatlakozási okmányban meghatározottak szerint eddig is, a hozzájárulás összege egyes intézkedések esetében elérheti a teljes kiadások 100 %-át. Törekedni kell egyfelől az előcsatlakozási támogatás és a 2007–2009 közötti időszakban Bulgária leszerelési erőfeszítéseivel kapcsolatban nyújtott támogatás keretében kialakított társfinanszírozási gyakorlat folytatására, másfelől adott esetben egyéb források társfinanszírozásba történő bevonására.

⁽¹⁾ HL L 248., 2002.9.16., 1. o.

⁽²⁾ HL L 175., 1985.7.5., 40. o.

⁽³⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽⁴⁾ A Tanács 549/2007/Euratom rendelete (2007. május 14.) a Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia csatlakozásának feltételeiről szóló okmányhoz csatolt, a szlovákiai Bohunice V1 Atomerőmű 1. és 2. blokkjáról szóló 9. jegyzőkönyv végrehajtásáról (HL L 131., 2007.5.23., 1. o.).

5. cikk

(1) A Kozloduj-program intézkedései számára nyújtott pénzügyi támogatást az EBRD által kezelt Kozloduj Nemzetközi Leszerelési Támogatási Alaphoz való uniós hozzájárulás formájában kell rendelkezésre bocsátani, a költségvetési rendelet 53d. cikkével összhangban.

(2) A Kozloduj-program keretében hozott intézkedéseket a 8. cikk (2) bekezdésének megfelelően kell elfogadni.

6. cikk

(1) A Bizottságnak joga van akár közvetlenül saját alkalmazottai útján, akár bármely általa kiválasztott, erre szakosodott külső szervezet útján pénzügyi ellenőrzést folytatni a támogatás felhasználásával kapcsolatosan. E pénzügyi ellenőrzésekre az Unió és az EBRD közötti, a Kozloduj Nemzetközi Leszerelési Támogatási Alapnak nyújtott uniós támogatásról szóló megállapodás teljes időtartama alatt, valamint a támogatás utolsó részletének kifizetését követő öt éven belül kerülhet sor. A pénzügyi ellenőrzés eredményei adott esetben ahhoz vezethetnek, hogy a Bizottság a támogatás visszafizetésére vonatkozó határozatot hoz.

(2) A Bizottság tagjai, valamint a Bizottság által megbízott külső személyek számára megfelelő hozzáférést kell biztosítani különösen a kedvezményezett irodáihoz, valamint a pénzügyi ellenőrzés végrehajtásához szükséges valamennyi információhoz, beleértve az elektronikus formában tárolt adatokat is. Az ellenőrzések kiterjednek a leszerelésre vonatkozó engedélyek kiadása terén elért előrehaladás vizsgálatára is.

A Számvevőszék és az Európai Parlament ugyanazokkal a jogokkal rendelkezik, mint a Bizottság, különösen a hozzáférés tekintetében.

Ezenfelül a Közösség pénzügyi érdekeinek a csalással és egyéb szabálytalanságokkal szembeni védelme érdekében az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) is végezhet helyszíni ellenőrzéseket és vizsgálatokat a Kozloduj-program keretében az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek csalással és egyéb szabálytalanságokkal szembeni védelmében a Bizottság által végzett helyszíni ellenőrzésekről és vizsgálatokról szóló, 1996. november 11-i 2185/96/Euratom, EK tanácsi rendelettel⁽¹⁾ összhangban.

(3) Az e rendelet alapján finanszírozott uniós fellépésekre vonatkozólag az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. december 18-i 2988/95/EK, Euratom tanácsi rendelet⁽²⁾ 1. cikkének (2) bekezdésében említett „szabálytalanság” fogalma e rendelet alkalmazásában: az uniós jog valamely rendelkezésének vagy valamely szerződésben vállalt kötelezettségnek egy gazdasági szereplő általi, annak cselekménye vagy mulasztása útján történő megsértése, amelynek eredményeként az Unió általános költségvetése, az Unió által kezelt költségvetések vagy az Unió, illetve a Közösség megbízásából más nemzetközi szervezetek által kezelt költségvetések indokolatlan kiadási tételek miatt kárt szenvednek.

(4) Az Unió és az EBRD közötti, az uniós forrásoknak a Kozloduj Nemzetközi Leszerelési Támogatási Alap rendelkezésére bocsátásáról szóló megállapodások megfelelő intézkedéseket határoznak meg az uniós pénzügyi érdekeknek a csalással, korrupcióval és egyéb szabálytalanságokkal szembeni védelmével, valamint a Bizottság, az OLAF és a Számvevőszék általi helyszíni ellenőrzések lehetővé tételével kapcsolatban.

7. cikk

A Bizottság gondoskodik e rendelet végrehajtásáról, amelyről rendszeresen jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A Bizottság a 3. cikk (3) bekezdésével összhangban elvégzi a program értékelését.

8. cikk

(1) A Bizottságot az 549/2007/Euratom rendelet 8. cikkének (1) bekezdése alapján létrehozott bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 549/2007/Euratom rendelet 8. cikkének (2) bekezdésében rögzített eljárást kell alkalmazni.

9. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2010. július 13-án.

a Tanács részéről

az elnök

D. REYNERS

⁽¹⁾ HL L 292., 1996.11.15., 2. o.

⁽²⁾ HL L 312., 1995.12.23., 1. o.

HATÁROZATOK

A TANÁCS HATÁROZATA

(2010. július 12.)

a házasság felbontására és a különválásra alkalmazandó jog területén létrehozandó megerősített együttműködésre való felhatalmazásról

(2010/405/EU)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 329. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Belga Királyság, a Bolgár Köztársaság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, az Olasz Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Magyar Köztársaság, Málta, az Osztrák Köztársaság, a Portugál Köztársaság, Románia és a Szlovén Köztársaság által benyújtott kérelemre,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament egyetértésére,

mivel:

- (1) Az Unió célul tűzte ki, hogy fenntartja és továbbfejleszti a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséget, amelyben biztosított a személyek szabad mozgása. E térség fokozatos létrehozása érdekében az Unió intézkedéseket fogad el a határokon átnyúló vonatkozású polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés tekintetében, különösen amennyiben arra a belső piac megfelelő működéséhez szükség van.
- (2) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 81. cikke alapján ezeknek az intézkedéseknek ösztönözniük kell a tagállamokban alkalmazandó kollíziós szabályok összeegyeztethetőségét, beleértve a több államra kiterjedő, családügyi vonatkozású intézkedéseket is.
- (3) A Bizottság 2006. július 17-én javaslatot fogadott el a 2201/2003/EK tanácsi rendeletnek a joghatóság tekintetében történő módosításáról és a házassági ügyekben alkalmazandó jogra vonatkozó szabályok bevezetéséről szóló tanácsi rendeletre irányulóan (a továbbiakban: a javasolt rendelet).
- (4) 2008. június 5–6-i ülésén a Tanács politikai iránymutatásokat fogadott el, amelyek rögzítették, hogy a javasolt rendelet tekintetében nem sikerült egyhangúságot elérni, és egyben olyan leküzdhetetlen akadályok fennállását állapította meg, amelyek az egyhangúság elérését abban

a pillanatban és az akkor belátható jövőben egyaránt lehetetlenné tették. Megállapította, hogy a javasolt rendelet céljai nem érhetők el ésszerű határidőn belül a szerződések megfelelő rendelkezéseinek alkalmazásával.

- (5) E körülmények között Görögország, Spanyolország, Olaszország, Luxemburg, Magyarország, Ausztria, Románia és Szlovénia 2008. július 28-án kelt levelében kérelmet intézett a Bizottsághoz, amely szerint megerősített együttműködést kívánnak létrehozni egymás között a házassági ügyekben alkalmazandó jog területén, és felkérték a Bizottságot, hogy nyújtson be javaslatot ebből a célból a Tanácsnak. Bulgária 2008. augusztus 12-i levelében azonos kérelemmel fordult a Bizottsághoz, Franciaország 2009. január 12-i levelében csatlakozott a kérelemhez, míg Németország a 2010. április 15-én kelt levelében, Belgium a 2010. április 22-én kelt levelében, Lettország a 2010. május 17-én kelt levelében, Málta a 2010. május 31-én kelt levelében, Portugália pedig a Tanács 2010. június 4-i ülésén tette meg ugyanezt. 2010. március 3-án Görögország visszavonta kérelmét. Összesen tizennégy tagállam kérelmezte a megerősített együttműködést.
- (6) A megerősített együttműködésnek egyértelmű és átfogó jogi keretet kell biztosítania a házasság felbontása és a különválás területén a részt vevő tagállamokban, és megfelelő megoldásokat kell biztosítania a polgárok számára a jogbiztonságot, a kiszámíthatóságot és rugalmasságot illetően, valamint meg kell akadályoznia a „bíróságra rohanást”.
- (7) Az Európai Unióról szóló szerződés 20. cikkében és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 326. és 329. cikkében rögzített feltételek teljesülnek.
- (8) A megerősített együttműködés területét, a házasság felbontására és a különválásra alkalmazandó jogot a szerződések által szabályozott területként azonosítja az Európai Unió működéséről szóló szerződés 81. cikke (2) bekezdésének c) pontja és 81. cikkének (3) bekezdése.
- (9) Az Európai Unióról szóló szerződés 20. cikkének (2) bekezdésében említett végső lehetőség követelménye is teljesül, mivel a Tanács 2008 júniusában megállapította, hogy a javasolt rendelet célkitűzései az Unió egésze által ésszerű határidőn belül nem érhetők el.

- (10) A házasság felbontására és a különválásra alkalmazandó jog területén létrehozandó megerősített együttműködés célja, hogy igazságügyi együttműködést alakítson ki a több államra kiterjedő vonatkozású polgári ügyekben a bírósági határozatok kölcsönös elismerésének elve alapján, valamint biztosítsa a tagállamokban alkalmazandó kollíziós szabályok összeegyeztethetőségét. Mindez hozzájárul az Unió célkitűzéseéhez, védi érdekeit és erősíti az integrációs folyamatot, ahogy azt az Európai Unióról szóló szerződés 20. cikke (1) bekezdése megkívánja.
- (11) A házasság felbontására és a különválásra alkalmazandó jog területén létrehozandó megerősített együttműködés összeegyeztethető a szerződésekkel és az uniós joggal, és nem érinti hátrányosan a belső piacot vagy a gazdasági, társadalmi és területi kohéziót. Nem jelent megkülönböztetést vagy akadályt a tagállamok közötti kereskedelemben, és nem torzíja a tagállamok közötti versenyt.
- (12) A házasság felbontására és a különválásra alkalmazandó jog területén létrehozandó megerősített együttműködés tiszteletben tartja azon tagállamok hatásköreit, jogait és kötelezettségeit, amelyek nem vesznek részt benne. A részt vevő tagállamokra vonatkozó közös kollíziós szabályok nem érintik a részt nem vevő országok szabályozását. A részt nem vevő tagállamok bíróságai továbbra is a meglévő hazai kollíziós szabályukat alkalmazzák a házasság felbontására és a különválásra alkalmazandó jog meghatározására.
- (13) A házasság felbontására és a különválásra alkalmazandó jog területén létrehozandó megerősített együttműködés különösen összeegyeztethető a polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködésre vonatkozó uniós joggal, mivel a megerősített együttműködés nem érint semmilyen meglévő uniós vívmányt.

- (14) E határozat tiszteletben tartja az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert jogokat, elveket és szabadságokat, különös tekintettel annak 21. cikkére.
- (15) A házasság felbontására és a különválásra alkalmazandó jog területén létrehozandó megerősített együttműködés bármikor nyitva áll valamennyi tagállam előtt, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 328. cikkével összhangban,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Belga Királyság, a Bolgár Köztársaság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, az Olasz Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Magyar Köztársaság, Málta, az Osztrák Köztársaság, a Portugál Köztársaság, Románia és a Szlovén Köztársaság felhatalmazást kap arra, hogy egymás között megerősített együttműködést hozzanak létre a házasság felbontására és a különválásra alkalmazandó jog területén a szerződések vonatkozó rendelkezéseinek alkalmazásával.

2. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2010. július 12-én.

a Tanács részéről
az elnök
S. LARUELLE

A TANÁCS HATÁROZATA

(2010. július 12.)

a szudáni népesség leginkább veszélyeztetett része szükségleteinek kezelése céljából a 9. és a korábbi Európai Fejlesztési Alapok (EFA) keretén belüli projektekből visszavont pénzeszközök kiosztásáról

(2010/406/EU)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 217. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői közötti, az AKCS–EK partnerségi megállapodással összhangban a 2008–2013 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret értelmében nyújtandó közösségi támogatás finanszírozásáról és az EK-Szerződés negyedik részének hatálya alá tartozó tengerentúli országok és területek számára nyújtandó pénzügyi támogatás elosztásáról szóló belső megállapodásra⁽¹⁾ és különösen annak 1. cikke (4) bekezdésére és 6. cikkére,

mivel:

- (1) A szudáni kormány úgy határozott, hogy nem erősíti meg a Cotonouban 2000. június 23-án, egyrészt az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok csoportjának tagjai, másrészt az Európai Közösség és tagállamai között aláírt⁽²⁾ és Luxembourgban 2005. június 25-én első alkalommal módosított⁽³⁾ partnerségi megállapodást, ezáltal elveszíti hozzáférését a 10. Európai Fejlesztési Alap (EFA) nemzeti indikatív programjához (NIP), amely összesen 294,9 millió EUR-t irányoz elő, amelyet most a 10. EFA tartalmaz.
- (2) A jelenlegi szudáni politikai helyzet, csakúgy mint a humanitárius válság Dárfúrban, Dél-Szudánban, Kelet-Szudánban és az átmeneti területeken, megköveteli az Európai Unió határozott szerepvállalását, beleértve a szudáni népesség részére biztosított létfontosságú segítségnyújtást. A 10. EFA hozzáférhetőségének hiánya jelentősen csökkenti majd az EU képességét arra, hogy segítséget nyújtson a lakosságnak és elősegítse az ország stabilizálását, amely a tágabb térségre is hatással lehet.
- (3) A jövőben fellépő finanszírozási hiány áthidalása érdekében célszerű felhasználni a 9. és a korábbi EFA-kból visszavont pénzeszközöket.

(4) A pénzeszközöket a szudáni népesség leginkább veszélyeztetett csoportjai szükségleteinek kezelésére kell használni, különösen a konfliktus által érintett övezetekben, beleértve Dárfúrt, Dél-Szudánt, Kelet-Szudánt és az átmeneti területeket is. A pénzeszközöket a Bizottság által elfogadott finanszírozási határozat alapján osztják majd el. Rendelkezni kell továbbá a támogatási intézkedések költségeinek fedezéséről is.

(5) Ezeket a pénzeszközöket centralizált és közös irányítás alá kell helyezni, az egyszerűség érdekében a 10. EFA-ra vonatkozó végrehajtási intézkedéseknek megfelelően,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

(1) A 9. és a korábbi EFA-k keretén belüli projektekből visszavont pénzeszközökből 150 millió EUR összeg kerül kiosztásra a szudáni népesség leginkább veszélyeztetett része szükségleteinek kezelése céljából; ezen összeg 2 %-át a Bizottság támogatási kiadásokra különíti el.

(2) Ezeket a pénzeszközöket centralizált és közös irányítás alá kell helyezni, a 10. EFA-ra vonatkozó szabályoknak és eljárásoknak megfelelően.

2. cikk

Ez a határozat az elfogadását követő napon lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2010. július 12-én.

a Tanács részéről
az elnök
S. LARUELLE

⁽¹⁾ HL L 247., 2006.9.9., 32. o.

⁽²⁾ HL L 317., 2000.12.15., 3. o.

⁽³⁾ HL L 209., 2005.8.11., 27. o.

A TANÁCS HATÁROZATA

(2010. július 13.)

a Dániában fennálló túlzott hiányról

(2010/407/EU)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 126. cikke (6) bekezdésére, 126. cikke (13) bekezdésével összefüggésben,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel a Dánia által tett észrevételekre,

mivel:

- (1) A Szerződés 126. cikkének (1) bekezdése szerint a tagállamoknak kerülniük kell a túlzott költségvetési hiányt.
- (2) A Stabilitási és Növekedési Paktum az árstabilitás és az erős, fenntartható, munkahelyteremtéshez vezető növekedés eszközeként a rendezett államháztartás célkitűzésén alapul.
- (3) A Szerződés 126. cikke szerinti túlzott hiány esetén követendő eljárás, amelyet a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásának felgyorsításáról és pontosításáról szóló, 1997. július 7-i 1467/97/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ (amely a Stabilitási és Növekedési Paktum része) részletez, előírja, hogy a túlzott hiány fennállását határozatban kell megállapítani. A Szerződéshez csatolt, a túlzott hiány esetén követendő eljárásról szóló jegyzőkönyv további rendelkezéseket állapít meg a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásához. A 479/2009/EK tanácsi rendelet⁽²⁾ megállapítja az említett jegyzőkönyv rendelkezésének alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat és meghatározásokat.
- (4) A Stabilitási és Növekedési Paktum 2005-ös reformja a Paktum eredményességének és közgazdasági megalapozottságának fokozását és az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságának védelmét tűzte ki célul, továbbá azt, hogy a túlzott hiány esetén követendő eljárás valamennyi szakaszában vegyék teljes mértékben figyelembe minde-

nekelőtt a gazdasági és költségvetési hátteret. A Stabilitási és Növekedési Paktum így támogatja azokat az állami intézkedéseket, amelyek a gazdasági helyzet figyelembevétele mellett a költségvetés stabilitásának mihamarabbi visszaállítását célozzák.

- (5) A Szerződés 126. cikkének (5) bekezdése értelmében a Bizottság véleményt terjeszt a Tanács elé, ha úgy ítéli meg, hogy valamely tagállamban túlzott hiány áll fenn vagy következhet be. A 126. cikk (3) bekezdése szerinti jelentését, valamint a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság véleményét figyelembe véve, a Bizottság a 126. cikk (4) bekezdésével összhangban megállapította, hogy Dániában túlzott hiány áll fenn. Ezért a Bizottság 2010. június 15-én Dánia vonatkozásában ennek megfelelő véleményt terjesztett a Tanács elé⁽³⁾.
- (6) A Szerződés 126. cikkének (6) bekezdése szerint a Tanácsnak figyelembe kell vennie az érintett tagállam esetleges észrevételeit, mielőtt egy átfogó értékelés alapján határozná arról, hogy fennáll-e túlzott hiány. Dánia esetében ez az általános értékelés a következő megállapításokat eredményezi.
- (7) A dán hatóságok által 2010 áprilisában bejelentett adatok alapján a dániai költségvetési hiány a tervek szerint 2010-ben eléri a GDP 5,4 %-át, tehát túllépi a GDP 3 %-ában meghatározott referenciaértéket. A tervezett hiány nem maradt közel a GDP 3 %-ában meghatározott referenciaértékhez, de a Szerződés és a Stabilitási és Növekedési Paktum értelmében a referenciaérték tervezett túllépése kivételesnek tekinthető, és elsősorban a Szerződés és a Stabilitási és Növekedési Paktum feltételeinek megfelelő jelentős mértékű gazdasági visszaesés eredménye. A Bizottság szolgálatainak 2010. tavaszi előrejelzése szerint Dániában a reál-GDP a 2009. évi jelentős, 4,9 %-os csökkenés után 2010-ben 1,6 %-kal növekedik. A 2010. évi hiány egyrészt a gazdasági visszaesés, másrészt a dán hatóságok által az európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban tett ösztönző intézkedések következménye. A referenciaérték tervezett túllépése mindazonáltal nem tekinthető átmenetinek. A Bizottság szolgálatainak 2010. tavaszi előrejelzése szerint a hiány változatlan politikát feltételezve⁽⁴⁾ 2011-ben a GDP 4,9 %-ára csökken. A Szerződés hiányra vonatkozó kritériuma nem teljesül.

⁽¹⁾ HL L 209., 1997.8.2., 6. o.

⁽²⁾ HL L 145., 2009.6.10., 1. o.

⁽³⁾ Minden, a Dániában fennálló túlzott hiányra vonatkozó eljárással kapcsolatos dokumentum megtalálható a következő címen: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/deficit/countries/index_en.htm

⁽⁴⁾ A változatlan politikán alapuló előrejelzés figyelembe veszi a válsághoz kapcsolódó rendkívüli intézkedések (részleges) visszavonását.

- (8) A dán hatóságok által 2010. áprilisban bejelentett adatok alapján a bruttó államadósság 2010-ben a GDP 45,1 %-a lesz, így a GDP 60 %-ában meghatározott referenciaérték alatt marad. A Bizottság szolgálatainak 2010. tavaszi előrejelzése szerint az adósság aránya 2010-ben a GDP 46 %-a lesz, 2011-ben pedig a GDP 49,5 %-ára emelkedik, de még mindig a GDP 60 %-ában meghatározott referenciaérték alatt marad. A Szerződés adósságra vonatkozó kritériuma teljesül.
- (9) Az 1467/97/EK rendelet 2. cikke (4) bekezdésének megfelelően az „érdemleges tényezők” csak akkor vehetők figyelembe a 126. cikk (6) bekezdése szerint túlzott hiány fennállását megállapító tanácsi határozathoz vezető lépések során, ha a kettős feltétel – vagyis hogy a hiány közel marad a referenciaértékhez és a referenciaérték túllépése átmeneti – teljes mértékben teljesül. Dánia esetében ez a kettős feltétel nem teljesül, ezért az említett határozathoz vezető lépések során érdemleges tényezők figyelembevételére nem kerül sor,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az átfogó értékelésből következik, hogy Dániában túlzott hiány áll fenn.

2. cikk

Ennek a határozatnak a Dán Királyság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2010. július 13-án.

a Tanács részéről
az elnök
D. REYNERS

A TANÁCS HATÁROZATA

(2010. július 13.)

a Finnországban fennálló túlzott hiányról

(2010/408/EU)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 126. cikke (6) bekezdésére, 126. cikke (13) bekezdésével és a 136. cikkel összefüggésben,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel a Finnország által tett észrevételekre,

mivel:

- (1) A Szerződés 126. cikkének (1) bekezdése szerint a tagállamoknak kerülniük kell a túlzott költségvetési hiányt.
- (2) A Stabilitási és Növekedési Paktum az árstabilitás és az erős, fenntartható, munkahelyteremtéshez vezető növekedés eszközeként a rendezett államháztartás célkitűzésén alapul.
- (3) A Szerződés 126. cikke szerinti túlzott hiány esetén követendő eljárás, amelyet a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásának felgyorsításáról és pontosításáról szóló, 1997. július 7-i 1467/97/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ (amely a Stabilitási és Növekedési Paktum része) részletez, előírja, hogy a túlzott hiány fennállását határozatban kell megállapítani. A Szerződéshez csatolt, a túlzott hiány esetén követendő eljárásról szóló jegyzőkönyv további rendelkezéseket állapít meg a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásához. A 479/2009/EK tanácsi rendelet⁽²⁾ megállapítja az említett jegyzőkönyv rendelkezésének alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat és meghatározásokat.
- (4) A Stabilitási és Növekedési Paktum 2005-ös reformja a Paktum eredményességének és közgazdasági megalapozottságának fokozását és az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságának védelmét tűzte ki célul. Célja volt

továbbá különösen annak biztosítása, hogy a túlzott hiány esetén követendő eljárás valamennyi szakaszában vegyék teljes mértékben figyelembe mindenekelőtt a gazdasági és költségvetési hátteret. A Stabilitási és Növekedési Paktum így támogatja azokat az állami intézkedéseket, amelyek a gazdasági helyzet figyelembevétele mellett a költségvetés stabilitásának mihamarabbi visszaállítását célozzák.

- (5) A Szerződés 126. cikkének (5) bekezdése értelmében a Bizottság véleményt terjeszt a Tanács elé, ha úgy ítéli meg, hogy valamely tagállamban túlzott hiány áll fenn vagy következhet be. A 126. cikk (3) bekezdése szerinti jelentését, valamint a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság véleményét figyelembe véve, a Bizottság a 126. cikk (4) bekezdésével összhangban megállapította, hogy Finnországban túlzott hiány áll fenn. Ezért 2010. június 15-én a Bizottság Finnország vonatkozásában ennek megfelelő véleményt terjesztett a Tanács elé⁽³⁾.
- (6) A Szerződés 126. cikkének (6) bekezdése szerint a Tanácsnak figyelembe kell vennie az érintett tagállam esetleges észrevételeit, mielőtt egy átfogó értékelés alapján határozná arról, hogy fennáll-e túlzott hiány. Finnország esetében ez az általános értékelés a következő megállapításokat eredményezi.
- (7) A finn hatóságok által 2010 áprilisában bejelentett adatok alapján a finnországi költségvetési hiány a várakozások szerint 2010-ben eléri a GDP 4,1 %-át, tehát túllépi a GDP 3 %-ában meghatározott referenciaértéket. Bár a pénzügyminisztérium által a parlamenthez 2010. május 14-én benyújtott harmadik pótköltségvetés arra utal, hogy a 2010. évi adóbevételek magasabbak lehetnek a tervezettnél, ez hivatalosan nem változtatta meg a hiánycélt. A tervezett hiány nincs közel a GDP 3 %-ában meghatározott referenciaértékhez, de a referenciaérték tervezett túllépése a Szerződés, valamint a Stabilitási és Növekedési Paktum értelmében kivételesnek tekinthető, és elsősorban a Szerződés és a Stabilitási és Növekedési Paktum feltételeinek megfelelő jelentős mértékű gazdasági visszaesés eredménye. Ugyanakkor a referenciaérték tervezett túllépése átmenetinek tekinthető. A Bizottság szolgálatainak 2010. tavaszi előrejelzése szerint a hiány 2011-ben a referenciaérték alá csökken, amit az előre jelzett gazdaságélénkülés támaszt alá. A Szerződés hiányra vonatkozó kritériuma nem teljesül.

⁽¹⁾ HL L 209., 1997.8.2., 6. o.

⁽²⁾ HL L 145., 2009.6.10., 1. o.

⁽³⁾ Minden, a Finnországban fennálló túlzott hiányra vonatkozó eljárással kapcsolatos dokumentum megtalálható a következő címen: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/deficit/countries/index_en.htm

- (8) A finn hatóságok által 2010 áprilisában bejelentett adatok alapján a bruttó államadósság a GDP 60 %-ában meghatározott referenciaérték alatt marad, 2010-ben a GDP 49,9 %-a lesz. A Bizottság szolgálatainak 2010. tavaszi előrejelzése alapján az adósságráta 2010-ben a GDP 50,5 %-át teszi ki, majd 2011-ben a GDP 54,9 %-ára emelkedik, de továbbra is a GDP 60 %-ában meghatározott referenciaérték alatt marad. A Szerződés adósságra vonatkozó kritériuma teljesül.
- (9) Az 1467/97/EK rendelet 2. cikke (4) bekezdésének megfelelően az „érdemleges tényezők” csak akkor vehetők figyelembe a 126. cikk (6) bekezdése szerinti túlzott hiány fennállását megállapító tanácsi határozathoz vezető lépések során, ha a kettős feltétel – vagyis hogy a hiány közel marad a referenciaértékhez és a referenciaérték túllépése átmeneti – teljes mértékben teljesül. Finnország esetében ez a kettős feltétel nem teljesül, ezért az említett határozathoz vezető lépések során érdemleges tényezők figyelembevételére nem kerül sor,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Átfogó értékelés alapján megállapítást nyert, hogy Finnországban túlzott hiány áll fenn.

2. cikk

Ennek a határozatnak a Finn Köztársaság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2010. július 13-án.

a Tanács részéről
az elnök
D. REYNERS

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2010. július 19.)

a 2004/49/EK irányelv 7. cikkében említett közös biztonsági célokról

(az értesítés a C(2010) 4889. számú dokumentummal történt)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2010/409/EU)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

vasúti rendszer részeinek tekintetében (mint például a hagyományos vasúti rendszer, nagysebességű vasúti rendszer, kizárólag áruszállításra használt hosszú vasúti alagutak vagy vonalak) nem lehetséges.

tekintettel a közösségi vasutak biztonságáról, valamint a vasúttársaságok engedélyezéséről szóló 95/18/EK tanácsi irányelv és a vasúti infrastruktúrakapacitás elosztásáról, továbbá a vasúti infrastruktúra használati díjának felszámításáról és a biztonsági tanúsítványról szóló 2001/14/EK irányelv módosításáról szóló, 2004. április 29-i 2004/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (vasútbiztonsági irányelv)⁽¹⁾ és különösen annak 7. cikkére,

tekintettel az Európai Vasúti Ügynökség által 2009. szeptember 18-án a Bizottság számára eljuttatott, a közös biztonsági célok első csoportjáról szóló ajánlására,

mivel:

- (1) A közös biztonsági célokat a 2004/49/EK irányelvvel összhangban fokozatosan kell bevezetni a magas szintű biztonság fenntartása és – amennyiben ez szükséges és ésszerű keretek között megvalósítható – javítása érdekében. E biztonsági céloknak eszközül kell szolgálniuk a biztonsági színvonal és az üzemeltetők teljesítményének értékelésére mind az Unió, mind a tagállamok szintjén.
- (2) A 2004/49/EK irányelv 3. cikke e) pontjának meghatározása szerint a közös biztonsági célok alatt az a biztonsági szint értendő, amelyet a vasúti rendszer különböző részein (mint például a hagyományos vasúti rendszer, nagysebességű vasúti rendszer, kizárólag áruszállításra használt hosszú vasúti alagutak vagy vonalak) és a rendszer egészén mindenképpen meg kell valósítani, és amelyet a kockázatelfogadási kritérium fejez ki. A biztonsági célok elérésének értékelésére alkalmazandó közös biztonsági módszer elfogadásáról szóló, 2009. június 5-i 2009/460/EK bizottsági határozat⁽²⁾ (7) preambulumbekzdése a 2004/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 6. cikke értelmében azonban megállapítja, hogy mivel a vasúti rendszernek a különböző tagállamokban üzemelő részeinek biztonsági színvonaláról nem állnak rendelkezésre harmonizált és megbízható információk, a közös biztonsági célok első csoportjának kidolgozása a

- (3) A 2004/49/EK irányelv 7. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy a közös biztonsági célok első csoportja a tagállami vasúti rendszerek meglévő céljainak és biztonsággal kapcsolatos teljesítményének vizsgálatán alapuljon. A 2009/460/EK bizottsági határozat által meghatározott módszer szerint a közös biztonsági célok első csoportja a nemzeti referenciaértékeken alapul. A vonatkozó értékeket a vasúti közlekedés statisztikájáról szóló, 2002. december 16-i 91/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendeleten⁽³⁾ alapuló adatsorok segítségével számították ki, majd azokat az Eurostat 2009. március 6-án bocsátotta rendelkezésre a 2004–2009 közötti időszakra vonatkozóan. A 2009/460/EK bizottsági határozat melléklete 3. pontjának megfelelően a tagállamokra vonatkozóan minden vasúti kockázati kategória esetében a kockázat legnagyobb elfogadható szintje 1. a nemzeti referenciaérték, ha a nemzeti referenciaérték egyenlő a vonatkozó közös biztonsági cél értékével vagy alacsonyabb annál; vagy 2. a közös biztonsági cél, ha a nemzeti referenciaérték magasabb a vonatkozó közös biztonsági cél értékénél.
- (4) A közös biztonsági célok első csoportjának meghatározása egy folyamat első lépésének tekintendő. Ezen első csoport révén az európai vasúti biztonsági teljesítmény hatékony ellenőrzését és védelmét szolgáló összehangolt és átlátható keretrendszer jön létre.
- (5) Az ebben a határozatban előírt intézkedések összhangban vannak a 2004/49/EK irányelv 27. cikkének (1) bekezdésében említett bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Tárgy és fogalommeghatározások

Ez a határozat a 2004/49/EK irányelv 7. cikkének (3) bekezdése értelmében és a 2009/460/EK bizottsági határozatban meghatározott módszertant követve a nemzeti referenciaértékek alapján megállapítja a közös biztonsági célok első csoportjának értékeit.

⁽¹⁾ HL L 164., 2004.4.30., 44. o.

⁽²⁾ HL L 150., 2009.6.13., 11. o.

⁽³⁾ HL L 14., 2003.1.21., 1. o.

E rendelet alkalmazásában a 2004/49/EK irányelv, a 91/2003/EK rendelet és a 2009/460/EK határozat szerinti meghatározások alkalmazandók.

2. cikk

Nemzeti referenciaértékek

A különböző tagállamokra és kockázati kategóriákra vonatkozó nemzeti referenciaértékeket a melléklet 1. fejezetének 1.1–1.6. pontja tartalmazza.

3. cikk

Közös biztonsági célok

A különböző kockázati kategóriákra vonatkozó közös biztonsági célok első csoportját a melléklet 2. fejezete tartalmazza.

4. cikk

Címzettek

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2010. július 19-én.

a Bizottság részéről

Siim KALLAS

alelnök

MELLÉKLET

1. Nemzeti referenciaértékek

1.1. Az utasokat érintő kockázatra vonatkozó nemzeti referenciaértékek (NRV 1.1 és NRV 1.2)

Tagállam	NRV 1.1 ($\times 10^{-9}$) (*)	NRV 1.2 ($\times 10^{-9}$) (**)
Belgium (BE)	53,60	0,456
Bulgária (BG)	250,00	2,01
Cseh Köztársaság (CZ)	40,60	0,688
Dánia (DK)	7,55	0,0903
Németország (DE)	10,90	0,11
Észtország (EE)	50,20	0,426
Írország (IE)	6,22	0,0623
Görögország (EL)	54,00	0,485
Spanyolország (ES)	40,90	0,391
Franciaország (FR)	21,90	0,109
Olaszország (IT)	55,00	0,363
Lettország (LV)	50,20	0,426
Litvánia (LT)	88,60	0,683
Luxemburg (LU)	28,80	0,225
Magyarország (HU)	250,00	2,01
Hollandia (NL)	11,70	0,0941
Ausztria (AT)	29,00	0,335
Lengyelország (PL)	127,00	0,939
Portugália (PT)	33,90	0,267
Románia (RO)	250,00	2,01
Szlovénia (SI)	11,80	0,175
Szlovákia (SK)	17,70	0,275
Finnország (FI)	26,80	0,248
Svédország (SE)	5,70	0,0557
Egyesült Királyság (UK)	6,22	0,0623

(*) NRV 1.1 a következővel kifejezve: súlyos balesetek által okozott, utasokat érintő halálesetek és súlyozott komoly sérülések (HSKS-ek) éves száma/a személyvonat-kilométerek összege éves szinten. A személyvonat-kilométer itt csak a személyvonatokra vonatkozó forgalmi egységet jelenti.

(**) NRV 1.2 a következővel kifejezve: súlyos balesetek által okozott, utasokat érintő halálesetek és súlyozott komoly sérülések (HSKS-ek) éves száma/az utaskilométerek összege éves szinten.

A (*) és (**) alatt említett HSKS-ek a 2009/460/EK bizottsági határozat 3. cikkének d) pontjában található meghatározás szerint értendők.

1.2. A személyzetet érintő kockázatra vonatkozó nemzeti referenciaértékek (NRV 2)

Tagállam	NRV 2 ($\times 10^{-9}$) (*)
Belgium (BE)	21,10
Bulgária (BG)	11,00
Cseh Köztársaság (CZ)	17,40
Dánia (DK)	9,10
Németország (DE)	13,30
Észtország (EE)	17,00
Írország (IE)	8,33
Görögország (EL)	77,90
Spanyolország (ES)	8,33
Franciaország (FR)	6,68
Olaszország (IT)	22,50
Lettország (LV)	55,10
Litvánia (LT)	36,90
Luxemburg (LU)	13,70
Magyarország (HU)	11,90
Hollandia (NL)	6,69
Ausztria (AT)	25,40
Lengyelország (PL)	18,60
Portugália (PT)	76,00
Románia (RO)	11,00
Szlovénia (SI)	31,00
Szlovákia (SK)	1,50
Finnország (FI)	8,28
Svédország (SE)	3,76
Egyesült Királyság (UK)	8,33

(*) NRV 2 a következővel kifejezve: súlyos balesetek által okozott, alkalmazottakat érintő halálesetek és súlyozott komoly sérülések (HSKS-ek) éves száma/a vonatkilométerek összege éves szinten.

A HSKS-ek itt a 2009/460/EK bizottsági határozat 3. cikkének d) pontjában található meghatározás szerint értendők.

1.3. A szintbeli átjárót használókat érintő kockázatra vonatkozó nemzeti referenciaértékek (NRV 3.1 és NRV 3.2)

Tagállam	NRV 3.1 ($\times 10^{-9}$) (*)	NRV 3.2 (**)
Belgium (BE)	143,0	n.a.
Bulgária (BG)	124,0	n.a.
Cseh Köztársaság (CZ)	302,0	n.a.
Dánia (DK)	55,9	n.a.
Németország (DE)	69,9	n.a.
Észtország (EE)	168,0	n.a.
Írország (IE)	31,4	n.a.
Görögország (EL)	743,0	n.a.
Spanyolország (ES)	131,0	n.a.
Franciaország (FR)	78,9	n.a.
Olaszország (IT)	50,7	n.a.
Lettország (LV)	240,0	n.a.
Litvánia (LT)	530,0	n.a.
Luxemburg (LU)	97,3	n.a.
Magyarország (HU)	244,0	n.a.
Hollandia (NL)	128,0	n.a.
Ausztria (AT)	181,0	n.a.
Lengyelország (PL)	264,0	n.a.
Portugália (PT)	508,0	n.a.
Románia (RO)	124,0	n.a.
Szlovénia (SI)	365,0	n.a.
Szlovákia (SK)	249,0	n.a.
Finnország (FI)	151,0	n.a.
Svédország (SE)	74,2	n.a.
Egyesült Királyság (UK)	23,0	n.a.

(*) NRV 3.1 a következővel kifejezve: súlyos balesetek által okozott, szintbeli átjárót használókat érintő halálesetek és súlyozott komoly sérülések (HSKS-k) éves száma/a vonatkilométerek összege éves szinten.

(**) NRV 3.2 a következővel kifejezve: súlyos balesetek által okozott, szintbeli átjárót használókat érintő halálesetek és súlyozott komoly sérülések (HSKS-ek) éves száma/([a vonatkilométerek összege éves szinten $\times$ a szintbeli átjárók száma]/pályakilométer). A szintbeli átjárók számára és a pályakilométerre vonatkozó adatok az adatgyűjtés időpontjában nem voltak elég megbízhatók (a legtöbb tagállam pályakilométer helyett vonalkilométerben adta meg a közös biztonsági mutatók adatait).

A (*) és (**) alatt említett HSKS-ek a 2009/460/EK bizottsági határozat 3. cikkének d) pontjában található meghatározás szerint értendők.

1.4. A „mások” kategóriájába tartozó személyeket érintő kockázatra vonatkozó nemzeti referenciaértékek (NRV 4)

Tagállam	NRV 4 ($\times 10^{-9}$) (*)
Belgium (BE)	1,90
Bulgária (BG)	6,45
Cseh Köztársaság (CZ)	5,28
Dánia (DK)	10,30
Németország (DE)	4,41
Észtország (EE)	18,50
Írország (IE)	6,98
Görögország (EL)	6,45
Spanyolország (ES)	4,93
Franciaország (FR)	6,98
Olaszország (IT)	6,98
Lettország (LV)	18,50
Litvánia (LT)	18,50
Luxemburg (LU)	4,43
Magyarország (HU)	6,45
Hollandia (NL)	3,16
Ausztria (AT)	14,20
Lengyelország (PL)	18,50
Portugália (PT)	4,93
Románia (RO)	6,45
Szlovénia (SI)	7,14
Szlovákia (SK)	5,28
Finnország (FI)	10,30
Svédország (SE)	10,30
Egyesült Királyság (UK)	6,98

(*) NRV 4 a következővel kifejezve: súlyos balesetek által okozott, „mások” kategóriájába tartozó személyeket érintő halálesetek és súlyozott komoly sérülések (HSKS-ek) éves száma/a vonatkilométerek összege éves szinten. A HSKS-ek itt a 2009/460/EK bizottsági határozat 3. cikkének d) pontjában található meghatározás szerint értendők.

1.5. A vasút területén jogosulatlanul tartózkodó személyeket érintő kockázatra vonatkozó nemzeti referenciaértékek (NRV 5)

Tagállam	NRV 5 ($\times 10^{-9}$) (*)
Belgium (BE)	75,5
Bulgária (BG)	190,0
Cseh Köztársaság (CZ)	657,0
Dánia (DK)	134,0
Németország (DE)	106,0
Észtország (EE)	1 850,0
Írország (IE)	94,7
Görögország (EL)	906,0
Spanyolország (ES)	184,0
Franciaország (FR)	69,7
Olaszország (IT)	122,0
Lettország (LV)	1 520,0
Litvánia (LT)	2 030,0
Luxemburg (LU)	83,7
Magyarország (HU)	534,0
Hollandia (NL)	28,2
Ausztria (AT)	117,0
Lengyelország (PL)	1 110,0
Portugália (PT)	948,0
Románia (RO)	190,0
Szlovénia (SI)	273,0
Szlovákia (SK)	477,0
Finnország (FI)	294,0
Svédország (SE)	98,1
Egyesült Királyság (UK)	94,7

(*) NRV 5 a következővel kifejezve: súlyos balesetek által okozott, a vasút területén jogosulatlanul tartózkodó személyeket érintő halálesetek és súlyozott komoly sérülések (HSKS-ek) éves száma/a vonatkilométerek összege éves szinten. A HSKS-ek itt a 2009/460/EK bizottsági határozat 3. cikkének d) pontjában található meghatározás szerint értendők.

1.6. A társadalmi kockázatra vonatkozó nemzeti referenciaértékek (NRV 6)

Tagállam	NRV 6 ($\times 10^{-9}$) (*)
Belgium (BE)	273,0
Bulgária (BG)	364,0
Cseh Köztársaság (CZ)	1 010,0
Dánia (DK)	218,0
Németország (DE)	206,0
Észtország (EE)	2 320,0
Írország (IE)	131,0
Görögország (EL)	1 820,0
Spanyolország (ES)	351,0
Franciaország (FR)	179,0
Olaszország (IT)	235,0
Lettország (LV)	1 850,0
Litvánia (LT)	2 510,0
Luxemburg (LU)	219,0
Magyarország (HU)	1 000,0
Hollandia (NL)	166,0
Ausztria (AT)	354,0
Lengyelország (PL)	1 530,0
Portugália (PT)	1 510,0
Románia (RO)	364,0
Szlovénia (SI)	697,0
Szlovákia (SK)	740,0
Finnország (FI)	461,0
Svédország (SE)	188,0
Egyesült Királyság (UK)	131,0

(*) NRV 6 a következővel kifejezve: súlyos balesetek által okozott halálesetek és súlyozott komoly sérülések (HSKS-ek) évente összesen/a vonatkilométerek összege éves szinten.

A HSKS-ek évi összes száma itt úgy értendő, mint valamennyi HSKS összege, amelyet a többi NRV kiszámításához figyelembe vettek.

2. A közös biztonsági célok (KBC) első csoportjához rendelt értékek

Kockázati kategória	KBC-érték ($\times 10^{-9}$)		Mutatók
Az utasokat érintő kockázat	CST 1.1	250,0	A súlyos balesetek által okozott, utasokat érintő HSKS-ek éves száma/a személyvonat-kilométerek összege éves szinten
	CST 1.2	2,01	A súlyos balesetek által okozott, utasokat érintő HSKS-ek éves száma/az utaskilométerek összege éves szinten
A személyzetet érintő kockázat	CST 2	77,9	A súlyos balesetek által okozott, alkalmazot-takat érintő HSKS-ek éves száma/a vonatkilo-méterek összege éves szinten
A szintbeli átjárót használókat érintő kockázat	CST 3.1	743,0	A súlyos balesetek által okozott, szintbeli átjárót használókat érintő HSKS-ek éves száma/a vonatkilométerek összege éves szinten
	CST 3.2	n.a. (*)	A súlyos balesetek által okozott, szintbeli átjárót használókat érintő HSKS-ek éves száma/([a vonatkilométerek összege éves szinten $\times$ a szintbeli átjárók száma]/pályakilo-méter)
A „másokat” érintő kockázat	CST 4	18,5	A súlyos balesetek által okozott, „mások” kate-góriájába tartozó személyeket érintő HSKS-ek éves száma/a vonatkilométerek összege éves szinten
A vasút területén jogosulatlanul tartózkodó személyeket érintő kockázat	CST 5	2 030,0	A súlyos balesetek által okozott, a vasút terü-letén jogosulatlanul tartózkodó személyeket érintő HSKS-ek éves száma/a vonatkilomé-terek összege éves szinten
A társadalom egészét érintő kockázat	CST 6	2 510,0	A súlyos balesetek által okozott HSKS-ek éves összege/a vonatkilométerek összege éves szinten

(*) A szintbeli átjárók számára és a pályakilométerre vonatkozó – e közös biztonsági cél kiszámításához szükséges – adatok az adatgyűjtés időpontjában nem voltak elég megbízhatók (pl. mert a legtöbb tagállam pályakilométer helyett vonatkilométerben adta meg az adatokat stb.).

HELYESBÍTÉSEK

Helyesbítés az Ukrajnának nyújtott makroszintű pénzügyi támogatásról szóló, 2010. július 7-i 388/2010/EU európai parlamenti és tanácsi határozathoz

(Az Európai Unió Hivatalos Lapja L 179., 2010. július 14.)

A címlapon és az 1. oldalon, a címben a határozat számában:

a következő szövegrész: „Az Európai Parlament és a Tanács 388/2010/EU határozata”

helyesen: „Az Európai Parlament és a Tanács 646/2010/EU határozata”.

2010-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelven	1 100 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves CD-ROM	az EU 22 hivatalos nyelven	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelven	770 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi CD-ROM (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelven	400 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, CD-ROM, heti 2 kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelven	300 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogszabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű CD-ROM-on.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

A CD-ROM-formátumot 2010 folyamán DVD-formátum váltja fel.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU